

KATEUS, HULLUUS JA AITO TODELLISUUS

Tri NORBERTO KEPPE ja tri CLÁUDIA PACHECO

keskustelivat toimittaja RICHARD JONESin kanssa 21.9. 2001 São Paulossa

- RICH: 70-luvun lopulla teitte merkittävän löydön opiskeltuanne ja toimittuanne opettajana ja freudilaisena terapeutina vuosikausia, löydön, joka muutti tapaanne tarkastella ihmistä. Kehititte uuden hoitomenetelmän potilastyöhön. Mikä tämä löytö oli?
- KEPPE: Kävi niin, että freudilainen psykoanalyysi ei tuottanut tuloksia, joita lääkärinä odotin. 1950-luvulle mennessä se ei ollut toiminut niin kuin Freud itse odotti. Uskon tämän johtuneen seksuaaliteorioista, joiden hän esitti olevan neuroosien syynä. Hänen oppilaansa Melanie Klein todisti oikeaksi, että suurin ongelma oli siinä, minkä Freud itsekin keksi työskennellessään psykiatrisessa sairaalassa ja mitä hän nimitti kateudeksi. Hän havaitsi tätä vakavimmin henkisesti häiriytyneissä potilaissa. Mutta Freudilla ei ollut kärsivällisyyttä muuttaa koko metodologiaansa. Korkean ikänsä vuoksi hän oli haluton muuttamaan täysin työskentelytapojansa ja pitäytyi siksi aikaisemmissa ajatuksissaan. Melanie Klein vaihtoi freudilaisen seksuaalikeskeisyyden ajatukseen, että kateus on psykologisten ongelmien perusta. Tämä suuntaus sai laajan hyväksynnän Englannissa.
- RICH: Ja mitä Melanie Klein tarkoitti kateudella?
- KEPPE: Hän käytti sanaa kuvaamaan halua tuhota toisten ihmisten hyvä. Päivittäin havaitsemme sairaiden yksilöiden, erityisesti vakavimmin sairaiden, haluavan pilata sen, mitä toisilla on. Siis kateus *ei* merkitse halua saada sitä hyvää, mitä toisilla on, vaan sen sijaan halua tuhota se. Vuonna 1977 tein löydön, jota nimitän *inversioksi* ja joka perustuu kateuteen: ihminen on väärinpäinkääntynyt, invertoitunut, kateutensa vuoksi. Kateus kääntää ihmisen hyvyyttä vastaan pahuuden kannattajaksi. Toisin sanoen terveyttä vastaan sairauden kannalle. Inversio sikiää kateudesta. Kateellinen yksilö invertoi kaiken ja sairastuu sen vuoksi. Havaitsemme tämän erityisesti kaikkein vakavimmissa henkisissä, sosiaalisissa ja elimellisissä sairauksissa. Ei ole ainuttakaan sairasta henkilöä, joka ei olisi kateellinen. Ihmiskunnan suurin ongelma on kateuden ja inversion ongelma. Siksi ihmiskunta on lähellä loppuaan niin henkilökohtaista terveyttä ajatellen kuin taloudellisestikin.

- RICH: Mille sanoisitte meidän olevan kateellisia? Onko joku henkilö tai olento, jolle olemme kateellisia? Ja miten se vaikuttaa meihin?
- KEPPE: Kateus häiritsee meitä, koska se tekee meidät tiedostamattomiksi. Freud piti alitajuntaa, mielen tiedostamatonta osaa, ihmisen sisäiseen rakenteeseen kuuluvana, niin kuin muisti tai äly. Tästä tuli kulttuurillinen myytti tai uskomus, joka on aiheuttanut suurta hämmennystä ihmiskunnassa, sillä siitä lähtien ihminen on alkanut nähdä itsensä alitajunnan uhrina, samoin kuin hän ajattelee olevansa vanhempiansa, yhteiskunnan, ruuan, bakteerien, virusten yms. uhri.
- Laajalti omaksutun freudilaisen ajattelun mukaan ihminen on jonkin itsessään olevan uhri. Sitä on nimitetty tiedostamattomaksi eli alitajunnaksi. Wieniläinen koulukunta, joka syntyi vuoden 1950 paikkeilla Victor Franklin, Igor Caruson ja kumppaneiden keskuudessa, muutti freudilaisia ideoita, jotka he havaitsivat toimimattomiksi. Heidän suuntauksensa keskittyi tiedostamiseen, tietoisuuteen. Työskentelin Franklin kanssa kolme vuotta Wienin Yliopistollisen sairaalan poliklinikalla, ja keskityimme voimakkaasti tietoisuuden problematiikkaan. Silloin havaitsin, että alitajunta ei ole jokin alue ihmisessä, vaan tiedostamattomuus on pikemminkin ihmisen asenne tietoisuutta kohtaan. Hänestä tulee tiedostamaton.
- RICH: Siis alitajuntaa ei ole olemassa sinänsä?
- KEPPE: Ei. Sitä ei ole. Koska ihmisolennot eivät voi olla peräisin alemmalta tasolta ja kehittyä korkeammalle. Esimerkiksi äly: todellisuudessa ihmisillä on henkisessä rakenteessaan kaikki mahdollinen tieto ja käsityskyky, mikä voi olla. Mutta invertoituneiden asenteidensa, kateuden asenteiden vuoksi, ihminen kieltää yhä enemmän oivalluskykyään. Ja käsityskyky huononee siinä määrin iän myötä, että 27-vuotiaana ihmisen äly on niin paljon heikentynyt, että hän ei kykene enää ymmärtämään maailmaa. Hän päättyy turmeltuneisuuden tilaan. Ihminen huononee yhä enemmän kohti kuolemaa — riippuvuuksiin, rappeutumiseen ja elämänsä loppumiseen.
- RICH: Normaalisti pidämme kateutta mustasukkaisuutena jostakin. Esimerkiksi minulla on naapuri, jolla on isompi auto kuin minulla, joten olen kateellinen, koska haluan itse sellaisen auton. Mutta tämähän on aika paljon isompi juttu. Puhuisitteko vielä siitä, mitä tarkoittatte kateudella?
- KEPPE: Maailmassa on ajatus, että kateus liittyy kehitykseen — siihen, että halutaan jotakin enemmän. Mutta kateus on jonkin kieltämistä — ei vain sen, mitä toisella on, vaan myös sen, mitä ihmisellä itsellään on. Otetaan esimerkiksi elämä.

Ihminen tietää, että elämä ei kuulu hänelle, että hän ei ole luonut elämää. Silloin hän kieltää sen ja niin tehdessään hän kieltää myös paremman elämän mahdollisuuden toisilta. Niin hän yrittää tuhota paitsi sen, mitä toisilla on, myös sen, mitä hänellä on itsellään. Hän tekee sen tietenkin tiedostamattaan, sillä kateus on hyvyyden vastaista. Se on kieltäytymistä hyvyydestä. Se jäytää vähitellen hänen tietoisuuttaan, hänen älyään. Siis kateus ja inversio johtavat ihmisen tiedostamattomuuden tilaan. Tietoisuuden vastaisten asenteidemme seurauksena muutamme tiedostamattomiksi.

PACHECO: Tässä on joitakin käytännön esimerkkejä kateudesta, joita olemme huomanneet asiakkaissamme ja jokapäiväisessä elämässämme. Esimerkiksi parisuhteissa näemme usein, että toinen on kateellinen toiselle ja yrittää sabotoida tämän kehitystä. Se on kuin keinulauta. Kun toinen on parempi ja yrittää kehittyä, toinen vaipuu masennukseen, luo kriisin ja päin vastoin. Parisuhteissa on paljon kateutta ... tilanteita, joissa toinen menee ylöspäin ja toinen yrittää vetää häntä alas.

Myös terapiassa voimme huomata ihmisten jatkuvan tyytymättömyyden. He ovat aina tyytymättömiä. Painoonsa, hiustensa väriin, fyysiseen rakenteeseensa, synnyinmaahansa, kotikaupunkiinsa, perheeseensä. Ihminen uskoo, että toisten elämä on helpompaa, että hän on hyötynyt vähemmän elämästä kuin menestyneet ihmiset. Tämä on kateellisen ihmisen tyyppiesimerkki. Hän on ikuisesti tyytymätön, onneton.

RICH: Ja miten tämä kuvaa kateutta, tri Pacheco?

PACHECO: Kateus estää meitä tiedostamasta hyvyyttä, totuutta ja kauneutta, jota on asioissa, toisissa ihmisissä, meissä itsessämme, elämässämme. Se estää meitä tiedostamasta sen arvoa, mitä meillä on. Meillä on taipumus haluta aina jotakin muuta. Se, mitä minulla on, ei tee minua onnelliseksi. Tämä henkilö ei tee minua onnelliseksi, mutta joku toinen tekisi. Kateellinen ihminen sanoo aina "mutta" oikeuttaakseen onnettomuutensa. Kaikki on OK, MUTTA ... Tämä MUTTA auttaa tunnistamaan kateellisen ilmauksen. Kateellisen ihmisen asenne tekee tiedostumattomaksi hyvän hänen elämässään. Ihminen tekee tiedostumattomaksi kaiken hyvän ja kauniin, mitä hän näkee. Niin elämä tulee hänen näkökannaltaan yhä köyhemmäksi. Hän näkee asiat surkeina, elottomina, ikävyyttävänä ja vaikeina kateutensa takia. Hän kieltää asioiden ja ihmisten arvon.

Toinen esimerkki: yleensä ihmiset tuntevat olonsa mukavammaksi, kun heitä ympäröivät ihmiset, jotka eivät ole menestyneet elämässään. He etsivät ystävikseen ja seuralaisikseen ihmisiä, jotka ovat joko alempiarvoisia tai saman arvoisia kuin he itse. He kaihtavat ihmisiä, jotka ovat menestyviä, viisaita, tietäviä — ihmisiä jotka ovat korkeammassa asemassa. Kaikki tämä kateuden vuoksi. Kateuttamme sabotoimme omaa kehitystämme. Ympäröimme itsemme epäonnekkailla yksilöillä, jotka ennen pitkää päätyvät hyökkäämään meitä vastaan. Tämä ei rikasta elämäämme mitenkään. Tämä on myös yksi esimerkki kateudesta.

Tai tämä esimerkki ... Odotat koko elämäsi matkalle pääsyä ja sitten päivää ennen katkaiset jalkasi tai sairastut. Tai kun olet viettänyt oikein hyvän ja onnellisen viikonlopun, olet maanantaina huonovointinen, väsynyt, stressaantunut, epätoivoinen, onneton, täysin uupunut. Myös tämä on asenne, joka ilmaisee vastustusta, vastarintaa, kateutta.

- RICH: Mikä yhteys on kateudella ja inversiolla? Teidän pitäisi ehkä kuvailla sitä vähän minulle.
- KEPPE: IN tarkoittaa EI. VERSIO tarkoittaa sitä, mikä on oikein. INVERSIO tarkoittaa EI sille, mikä on OIKEIN. Siis kateus (INVEJA, port.) tarkoittaa EI oikeaa VERSIOTA asioista. Se tarkoittaa, että ihminen ei hyväksy sitä, mikä on oikein, vaan sen sijaan hän hyväksyy sen, mikä on väärin.
- PACHECO: Voisimme sanoa myös, että kateuden vuoksi ihminen arvostaa pahaa ja hylkii hyvää. Kateellinen ihminen ei kestä sitä, mikä on hyvää. Hän ei hyväksy kauneutta. Automaattisesti hän näkee hyvän ja kauniin jotenkin pahana elämälleen. Jonakin, mikä vahingoittaisi häntä. Esimerkiksi hyvin kateellinen ihminen näkee toisen onnen, toisen hyvän omana onnettomuutenaan. Mitä onnellisempi toinen on, sitä onnettommaksi hän tulee. Siis kateus sinänsä aiheuttaa inversion tunteen. Se on vastenmielisyyttä hyviä, kauniita ja totuudellisia asioita kohtaan. Reaktiomme on olla haluamatta niitä. Kateuttaan ihminen havaitsee asiat nurinkurisina, invertoituneina, vastakohtana sille, mitä ne ovat.
- KEPPE: Kateus aiheuttaa tietoisuuden torjunnan — tiedostamattomuuden — ihmisissä. Siis kateellisin ihminen on vieraantunein ihminen. Mitä vieraantuneempi hän on, siis poissa todellisuudesta, sitä kateellisempi hän on. Siis kyse ei ole

alitajunnasta, kuten virheellisesti on määritelty. Ihmisestä **tulee** tiedostamaton tahtonsa vuoksi, tämän kateuden vuoksi, joka on hänen elämänsä pohjavire.

PACHECO: Joskus perheessä on henkilö, joka on hyvin arvokas. Esimerkiksi isä, joka elättää kaikki, tai arvokas äiti. Mutta perheenjäsenet ovat syntyneet, kasvaneet ja eläneet yhdessä tämän henkilön kanssa todella tuntematta häntä kateutensa ja inversionensa vuoksi. He eivät koskaan näe tai ymmärrä, kuka tämä henkilö on. Esimerkiksi Puccinin vaimo oli hyvin kateellinen skitsofreenikko, joka ei koskaan todella tiennyt, kuka hänen miehensä oli. Hän näki Puccini naistenmiehenä, hilpeänä ja vastuuttomana henkilönä. Hän ei koskaan arvostanut miestänsä. Tätä tapahtuu koko perheissä. Kateudeksi nimitetyn vieraantumisen vuoksi perheenjäsenet eivät koskaan tule todella tuntemaan isäänsä tai äitiään. Joskus niin käy myös opettajille tai ihmisille, jotka ovat oikein hyviä tai joilla on suuri merkitys, eivätkä ihmiset koskaan tajua sitä.

KEPPE: Cláudia ja Richard, kateuden voisi ehkä nähdä seuraavalla tavalla. Ihmisen elämä ei ole hänen omansa. Hän tietää, että hän ei ole luonut sitä. Eikä hän pidä siitä. Ihmiset haluavat tehdä, mitä tahtovat. Ihmiset haluavat olla luoja — Jumalan kaltaisia. He tietävät, että luominen tapahtuu heidän ulkopuolellaan, joten juuri siksi he eivät hyväksy luomista. Ihmiset haluavat organisoida toisenlaisen elämän. Sanotaan esimerkiksi, että ihmisellä on työpaikka, ammatti, mutta hän huomaa haluavansa tehdä jotain muuta. Tämä on kateutta, ja se on paha ongelma. Ihminen ei koskaan halua tehdä sitä, mitä hänellä on tehtävänä. Hän ei koskaan halua parantaa taitojaan. Otetaan esimerkiksi vaikka opettaja. Kateutensa vuoksi hän haluaa toisen työn ja luulee, että suoriutuisi siitä paremmin. Hän ei halua tehdä sitä, mitä hänellä on tehtävänä ja mitä hän jo tekee, eikä hän halua ponnistella ammattitaitonsa parantamiseksi. *Tämä* asenne olisi kunnianosoitus hänen saamalleen elämälle. Herää kysymys, millainen asenne hänellä on Luojaan kohtaan. Ihminen haluaa olla kaiken tekemänsä luoja. Ja siksi hän vähentää toimintaansa sitä mukaa kuin hän etenee.

RICH: Tarkoitatteko, että olemme kateellisia Jumalalle?

KEPPE: Tämä on suurin ongelma. Ainoastaan ne ihmiset, jotka tekevät sitä, mikä on olennaista, ovat yhteydessä jumalalliseen olentoon, Jumalaan. Jollei ihmisellä ole tätä yhteyttä, hän ei toimi. Hän asettuu jumalallista olentoa vastaan, kunnes tulee entistä sairaammaksi. Niin kuin skitsofreniassa, jossa ihminen vastustaa

kaikkeaa olemassaoloa. Se aiheutuu siitä, että ihminen hylkää kaiken, mitä hän ei ole itse luonut — mitä hän ei ole luonut kuvitelmissaan, mielikuvituksessaan. Siis mitä sitten on sairaus? Sairaus on sitä, mikä ilmenee, kun ihminen yrittää tehdä olemassaolevaksi jotakin, mikä ei ole eikä voi olla olemassa. Siten ihminen on sairas, koska hän haluaa elää elämää, jota hän ei voi elää. Saatat sanoa: "Sehän on hullua". Ja sehän on. Ihminen on hullu. Maan päällä ei ole ainuttakaan ihmistä, joka ei olisi vastahakoinen. Sillä ihminen ei koskaan halua tehdä sitä, mitä hänen pitäisi tehdä jumalallisen olennon tahdon mukaan.

RICH: Tarkoitatteko, että on olemassa toinen todellisuus, jota ihmiset eivät sitten luo?

KEPPE: Oikea todellisuus on Jumalan tahdon toteuttamista. Ihminen ei halua toteuttaa Jumalan tahtoa. Hän haluaa tehdä **vastoin** jumalallista tahtoa. Joten jokainen sairas yksilö asettuu suoraan jumalallista olentoa vastaan. Vaikka hän sanoisi, ettei usko. Siis miten ihminen voi olla uskomatta, jollei hän ensin usko. Kun hän sanoo: "Minä en usko Jumalaan", hän *ei* tarkoita, että hän ei *tietäisi*, että Jumala on olemassa; hän tarkoittaa, että hän ei halua *uskoa*, että Jumala on olemassa. Toisin sanoen hän haluaa vastustaa Jumalaa, muuttua vastakohtaksi. Siksi hän tulee hulluksi.

RICH: Millainen maailma sitten olisi, jos yhtyisimme tähän? Millaisia ihmiset olisivat?

KEPPE: Tämä on iso ongelma. Ihminen voi olla todella onnellinen vain siitä, mikä on todella olemassa, ja se tulee toiselta Olennolta. Mutta ihmisolennot ovat mieluummin onnettomia ja ajattelevat, että jos he noudattavat tämän suuremman Olennon tahtoa, se vähentää heidän onneaan. Ajatteleminen, että onnellisuutemme riippuu jostakin, mitä haluamme tehdä, mikä ei useinkaan ole sitä, mitä suurempi Olento tahtois meidän tekevän.

Kuten selitän asiakkaileni, ihmiset ovat valtavan sairaita. Planeetallamme on elänyt vain kaksi normaalia Olentoa — toinen oli Kristus, jota pidetään Jumalana, ja toinen oli hänen Äitinsä, jolla oli vapaa perisynnistä. Kaikkien muiden ihmisolentojen tila on enemmän tai vähemmän sairas.

RICH: Entä Buddha, Muhammed ... muut profeetat?

KEPPE: Nämä suuret profeetat olivat lähempänä jumalaista olentoa. Kun ihminen sanoo jotakin todellista, arvokasta, se johtuu siitä, että hän on päässyt hyvin lähelle

jumalaista olentoa, kuten Buddha, Muhammed, profeetat. Jokainen ihminen, jolla on muita täydellisempi havainto elämästä, intuitio — kuten suuret taiteilijat, maalarit, muusikot, nerot — he ovat sellaisia, koska ovat lähempänä Jumalaa. Pääsemme lähelle Jumalaa hyväksymällä jumalallisen todellisuuden. Kun kuuntelemme Beethovenin musiikkia, voimme olla varmoja, että hän, Mozart, Bach, Puccini, Verdi, tai maalarit kuten Picasso, Van Gogh tai suuret romantikot kuten Victor Hugo, tai suuret tiedemiehet ... nämä ihmiset ovat yhteydessä todellisuuteen, koska he ovat lähellä Luojaa. Mitä tulee ihmisiin, jotka uskovat yhteen tai toiseen uskontokuntaan ... no, ihminen voi uskoa uskontoon ja olla kuitenkin kaukana Jumalasta. Esimerkkinä keskiajalla suoritetut rikokset. Mutta totuus maailmassa, todellisuus, on niissä ihmisissä, jotka tuovat ihmiskunnalle suuria paljastuksia. Tiedemies tekee korkealle henkistynyttä työtä, kun hän keksii jotakin, mikä on oikein. Silloin hän on lähellä Jumalaa. Ei sellainen ihminen, joka puhuu Jumalasta, mutta jonka elämä on invertoitunutta.

RICH: Erityisesti Pohjois-Amerikassa on monia ihmisiä, jotka vilpittömästi uskovat tekevänsä jo Jumalan työtä, noudattavansa evankeliumia, tekevänsä hyvää ... ettekö ole samaa mieltä?

KEPPE: Uskonnollisuudessa ei ole kyse todellakaan vain uskosta, koska myös niin sanotut pahat henget uskovat Jumalaan. Korkealla henkisellä tasolla oleva yksilö on aikaansaapa ihminen. Hän ei ole ihminen, joka uskoo, vaan ihminen, joka toteuttaa. Pahat olennot uskovat Jumalaan, ne tietävät, että Jumala on olemassa, mutta ne ovat Jumalaa vastaan. Siksi tässä ei ole kyse positiivisesta ajattelusta. Amerikkalaiset luulevat, että jos heillä on hyviä ajatuksia, he ovat hyviä. Mutta sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa. Ihmiskunnalla on tämä ajatus: hyvä ihminen on sellainen, joka ajattelee hyviä juttuja. Ei! Hyvä ihminen on sellainen, joka toimii hyvin, joka tekee hyviä asioita. Ihminen, joka ei tee hyvää, ei ole koskaan hyvyydessä.

RICH: Joseph Campbell, suuri pohjoisamerikkalainen ajattelija ja mytologian asiantuntija, on sanonut, että täydellinen ihminen olisi ikävyyttävä. Hänestä tuntuu, että epätäydellisyytemme tekee meistä rakastettavia.

KEPPE: Koska Campbell on invertoitunut, hän ajattelee ehkä, että hyvä ihminen, ihminen joka tekee hyvää ihmiskunnalle, ei olisi kiinnostava ihminen, vaan jopa epämiellyttävä. Mutta todella epämiellyttävää on se, mitä nimitämme pahaksi, mikä on hyvyyden kieltämistä. Koska ihminen on invertoitunut, hän sekoittaa hyvyyden pahuuteen. Pahuus on hyvyyden puuttumista; toisin sanoen, se on todellisuuden poissulkemista.

PACHECO: Se on todellisuuden turmelemista. Pahuutta ei ole olemassa sinänsä. Se ei ole alkuperäistä. Pahuus on aina jonkin hyvän turmeltuma. On mahdotonta sovittaa yhteen jotakin kiinnostavaa ja jotakin turmeltunutta, koska turmeltunut on jotakin hyvää, mikä on turmeltu. Kun tri Keppe puhuu todellisuudesta, hän tarkoittaa kaikkea sellaista, mikä on olemassa sinänsä. Kaikkea, mikä on. Kaikkea, mikä on ja voisi olla ikuisesti koskemattoman alkuperäisenä, alkuperäisen täydellisenä.

KEPPE: Tiedätkö Cláudia, tästä tulee mieleeni erittäin kiinnostava seikka: kun ihminen kysyy neuvoa joltakulta tai tahtoo hoitoa mihin tahansa ongelmaan, tehdään diagnoosi. Sanotaan vaikka, että ihminen on skitsofreeninen. Siten tiedämme, millainen hän tulee olemaan, askel askeleelta: hän tulee tekemään näin ja sitten noin. **Tämä** on epämiellyttävää, epäkiinnostavaa, ikävystyttävää, yksitoikkoista. Paranoidi henkilö tulee tekemään näin ja noin ja noin. Se on varmaa. Hän noudattaa tiettyä kaavaa poikkeuksetta. Kaikki paranoidit ihmiset toimivat samoin, kaikki maanisdepressiiviset samoin, kaikki hysteerikot samoin. Siis sairaus jos mikään on ikävystyttävää, epämiellyttävää ja yksitoikkoista. Koska jos tunnet jonkin sairauden lajin, huomaat, että jokainen yksilö, jolla on tämä sairaus seuraa samaa polkua. Mutta tervettä ihmistä emme voi arvioida. Terve yksilö on täynnä on ihmeitä, jotka ilmenevät yks' kaks'. Neroksi sanottu ihminen, suuri lahjakkuus, pyhimys, mystikko ... he ovat täysin omaperäisiä ihmisiä. Ja juuri he ovat outoja, ennalta-arvaamattomia. Ihmiskunta on tietyllä tasolla, ja nämä lahjakkuudet ovat korkeammalla tasolla. Eikä ihmiskunta voi päästä tälle korkeammalle tasolle, koska jokainen ihminen tietää vain sen mukaisesti, mitä hän itse **on**. Jos hän on kateellinen, miten hän voisi tietää mitään ihmisestä, joka ei ole kateellinen?

RICH: Hyvä vastaus!

CLAUDIA: Ja terve ihminen on aina ennalta-arvaamaton terveydessään, juuri kuten tri Keppe sanoi. Hänen luovuutensa, anteliaisuutensa, hyvyytensä tuottaa aina yllätyksiä. Terveillä ihmisillä on asenteita, jotka hämmästyttävät maailmaa, he saavat maailman haltioitumaan, he suorittavat sankaritekoja. Mutta sairas ihminen toistaa aina samanlaista patologiaa. Psykiatri tekee sairaalle ihmiselle ennusteen — tästä eteenpäin hänen sairautensa tulee kehittymään täsmälleen tällä tavalla.

- RICH: Useimmat pitävät itseään yleensä ottaen hyvinä ihmisiä. Pidämme itseämme pohjimmiltaan hyvinä ihmisinä, jotka tekevät pohjimmiltaan hyvää työtä. Teidän inversiohavaintonne on osoittanut juuri päinvastaista.
- PACHECO: Juuri niin. Mutta nyt näyttää siltä, että ihmisillä yleensä olisi parempi valmius hyväksyä tietoisuus ongelmistaan — tai tiedostaa niitä — kuin niillä ihmisillä, jotka omistavat elämänsä oman valtansa lisäämiseen, he ovat sairaimpia ja heillä on siten pahempi inversio.
- KEPPE: Platon sanoi 2600 vuotta sitten, että viisaiden ihmisten pitäisi johtaa yhteiskuntaa — mutta viisaiden siinä mielessä, että he tuntevat todellisuutta paremmin. Niiden, jotka tuntevat maailman asioita paremmin. Ja hän oli siinä täysin oikeassa. Sillä jos yhteiskunta on niin monien sairaiden ihmisten organisoima kuin se on nykyään, ja vaikka terveimmät ihmiset haluaisivat parantaa yhteiskuntaa, vallanpitäjät eivät salli status quo'ta horjutettavan. Ja juuri nyt status quo on rahan tekemistä rahalla siis keinottelua. Ja tämä on vaarallista.
- USA:ssa vuosina 1984-1985 huomasin, että keinottelu tulisi rosvoamaan tuon maan ja heittämään sen syöksykierteeseen. USA on luotu työllä, niin kuin maailma on luotu työllä. Ihminen, joka panee rahan työn edelle, joka elää enemmän rahasta kuin työstä, on sairas ihminen. Sillä hän haluaa rakentaa rikkautta paperista, jossa on numeroita. Yhteiskunta hyväksyi nämä paperisetelit oikeiden tavaroiden vastineeksi, sellaisten kuin kullan, hopean, ruuan jne. Mutta tämä on nyt lopputulos: suurin osa ihmisistä haluaa rahaa ansaitsematta sitä, tekemättä työtä. He eivät arvosta työtä. Mutta juuri työ tuottaa hyvää toimintaa, juuri työ tuottaa mielenterveyttä. Ei kielteinen työ, kuten asetehtaissa — ei, se on moraalitonta työtä. Elokuvat, joissa näytetään raakaa tappamista ja murhaamista, ovat moraalittomia. Ne pitäisi kieltää. Teatterissa huono asenne, joka rohkaisee pahuuteen, on moraalitonta, se pitäisi kieltää. Nyt on niin, että elokuvat, radio ja TV esittävät paljon esimerkkejä pahuudesta, ja se turmelee ihmisiä yhä pahemmin, ja seurauksena on huonosti kasvatettuja lapsia ja yhä onnettomampi yhteiskunta. Siis jollei ole ylhäältä alas tervettä sosiaalista rakennetta, ihmiset eivät voi paeta tilanteesta, johon ovat joutuneet. Huipulla on erittäin vahingollinen valta, joka ei salli yhteiskunnan muuttua paremmaksi.
- RICH: Pohjois-Amerikassa ihmiset sanovat, että: "Minä tuotan TV:lle näitä törkyohjelmia vain, koska niille on kysyntää. Myn aseita vain, koska niillä on kysyntää." Jokainen syyttää markkinakysyntää. Kannatatteko te itseasiassa jonkinlaista sensuuria?
- KEPPE: Vastataksemme tähän meidän on pohdittava jotakin paljon tärkeämpää, jotakin

mitä olen aina sanonut: ruuan pitäisi olla ilmaista. Jokaisen ihmisen pitäisi saada kunnan ruokaa ilman, että sitä pitää ostaa. Jokaisella ihmisellä pitäisi olla asunto ilman, että hänen tarvitsee ostaa sitä. Sama koskee perusvaatetusta. Nykyään ihminen on jo syntyessään velkaantunut. Jokainen brasilialainen on jo syntyessään velkaa 7,000.00 US\$:a isoille pankeille. Ongelmana eivät ole siis niinkään ihmiset, jotka hallitsevat valtioita, vaan pikemminkin pankkien taloudellinen valta. Pankit valvovat valtioita. Esimerkiksi Brasilian presidentti pyysi George Bushilta jotain neuvoja tämän asian suhteen, ja Bush vastasi: "No, teidän pitäisi keskustella tästä pankkien kanssa, sillä myös me USA:ssa olemme niille velkaa!" Pankkien valta, taloudellinen valta on valtiovallan yläpuolella. Voitteko kuvitella sitä! Tämä on täysin nurinkurista. Hyvä hallinto on täysin tukahdutettu, pahan taloudellisen vallan tuhoama. Ihminen ei ole syntynyt tekemään rahaa. Hän syntynyt olemaan onnellinen. Hän on syntynyt toteuttamaan asioita, ei olemaan taloudellisten vallanpitäjien taloudellisten intressien sätkynukke.

RICH: Onko teillä tähän jotakin lisättävää, tri Pacheco?

PACHECO: Voisin vastata suoraan kysymykseenne sensuurista ... kysymykseen, pitäisikö meillä olla kovempi elokuvansensuuri. Filmitelollisuuden yrittäjät väittävät, että he yksinkertaisesti tyydyttävät markkinoita, jotka haluavat nähdä mädännäisyyteen ja väkivaltaan liittyviä asioita. Ja juuri tässä kohden meidän mielestäni pitäisi kyseenalaistaa vapauden käsite? Onko ihminen vapaa tekemään, mitä tahtoo? Onko ihminen vapaa tekemään hyvää, tekemään paha, turmelemaan itsensä, tuhoamaan itsensä, käyttämään huumeita, tekemään hyvää lähimmäisilleen? Onko hänellä vapaus kaikkeen? Onko ihmisellä tämä vapaus? Tässä lähestymme metafyyisistä kysymystä vapaasta tahdosta, valintaa hyvän ja pahan välillä. Ja psykopatologian tutkimuksen on oltava osa tätä kysymystä. Meillä on tämä mahdollisuus: me *voimme* valita hyvän ja pahan välillä. Mutta jos valitsemme pahan, valitsemme mädännäisyyden, tuhon, sairauden, kärsimyksen.

RICH: Ja se aiheutuu kateudestamme ...

KEPPE: Ja se aiheutuu kateudesta ilman epäilyksen häivääkään. Pahan valitseminen on kieltäytymistä hyvydestä. Se on myös inversio — ajatellaan, että nokkelin, viisain ihminen on se, joka tuntee hyvin pahuuden tai alamaailman. USA:ssa on suosittu sanonta, että ihmisen on lähdeittä pohjalta päästäkseen huipulle.

Tämä kuvastaa uskoa, että hyvä syntyy pahasta. Ja se on mahdotonta. Se on inversio. Joskus ihminen vajoaa niin syvään masennukseen, joutuu niin rappiolle, että hän ei koskaan enää pysty nousemaan. Mutta huomatkas tämä ... *tietoisuus* pahasta on hyvä.

RICH: Siksikö siis hyvin menestyvät tai luovat ihmiset usein tuhoavat itsensä?

PACHECO: Juuri niin. Koska ihminen ei suvaitse tai kykene hyväksymään omaa hyvänsä.

KEPPE: Minun mielestäni nämä havainnot voivat pelastaa ihmiskunnan, jos ihmiskunta hyväksyy tämän tietoisuuden. Tämä on äärimmäisen tärkeää. Nämä eivät ole Norberto Keppen keksintöjä. Minä vain tutkin suuria kirjailijoita ja ajattelijoita varsinkin metafysiikan alueella ja yritin keksiä, miten pelastaa ihmiskunta. Nämä kirjailijat, nämä suuret ajattelijat ja tiedemiehet ja myös teologit sanoivat juuri sen, mitä olen havainnut kokeiluissani ... ihmiskunnan voi pelastaa tiedostamalla sen seikan, että hyvää ja pahaa tasapainottamalla ei voida saavuttaa mitään. Hyvyys saa aikaan kaiken, ja pahuus tuhoaa hyvyyden. Tämän havainnon teki Platon käytännöllisesti katsoen heti sivilisaation alussa. Ja jollei tätä tietoisuutta omaksuta, pelkäänpä, ettei maailma selviydy vuotta 2010 pitemmälle.

RICH: Koska pahuus, kuten kuvailit sitä, on vain hyvyyden puuttumista ...

KEPPE: Pahuus on hyvyyden puuttumista. Pahuutta ei ole olemassa sinänsä. Se on jotakin, mitä ei ole olemassa, mikä poistaa sen, mikä on olemassa. Ja ihmisten täytyy havaita tämä.

RICH: Ajattelen huomautustanne, että vain viisaiden ihmisten tai filosofien pitäisi hallita tai pitää valtaa, mutta että he ovat juuri niitä ihmisiä, jotka eivät *halua* valtaa. Minusta näyttää, että ihmiset, jotka haluavat valtaa tai taistelevat vallasta, käyvät vaalikamppailuja, ovat kaikkein sairaimpia.

PACHECO: Myös jos hyvä ihminen hyväksyy aseman hallituksessa, vallassa, hänet eliminoidaan nopeasti. Häntä estetään harjoittamasta hyvyyttään kaikkien hyväksi. Näin käy usein historiassa. Tästä on monia esimerkkejä.

KEPPE: Kuten Richard sanoi, jokainen ihminen, joka haluaa valtaa, joka on vallanhimoinen, on sairas. Miksi he haluavat valtaa? Mitä varten? Ihmiset haluavat valtaa vain turmellakseen yhteiskuntaa, turmellakseen toisia. He haluavat luoda ongelmia päästääkseen sairautensa valloilleen.

PACHECO: Ja suhteessa valtaan, minusta on tärkeitä muistaa, mitä tri Keppe on sanonut rahasta. Ensinnäkin Keppe tavallisesti esittää, että rahan luominen oli yksi suurimmista Jumalaan kohdistuvan kateuden esimerkeistä. Ihminen halusi korvata luonnonrikkaudet rahalla. Jo tämä on valtava esimerkki kateudesta Jumalaa kohtaan. Toiseksi raha eliitin pyrkimyksenä on estää ihmisiä käyttämästä rahalla saatavia rikkauksia. Tarkoitan, että miljonäärillä ei ikinä ole aikaa käyttää kaikkea kasaamaansa. Hän kuvaa hyvin kateuden asennetta yrittäessään estää ihmisiä nauttimasta jostakin hyvästä.

KEPPE: Huomaatko, miten helppoa on osoittaa esimerkkejä tästä inversiosta? Tässä on yhden realin seteli. Miljoonalla tällaisella setelillä voi ostaa ruokaa, kultaa, kaikkea. Mutta mikä tämä on? Se on paperipala, jossa on numero. Sillä ei ole arvoa. Jos sytytät sen palamaan, se häviää. Tässä on inversio. Ihminen syntyy, elää ja kuolee paperin vuoksi. Ja ihmisen elämä on alennettu tämän paperin arvoiseksi.

RICH: Onko ketään, joka haluaa valtaa, joka haluaisi aidosti tehdä hyvää? Vai onko teidän mielestänne taistelu vallasta todiste sairaudesta tai jostakin neuroottisesta asenteesta jollain tavoin?

KEPPE: Tällä alueella on paljon inversioita elitististen ihmisten vuoksi, niiden, jotka tarjoavat töitä, jotka ovat menestyneet talouselämässä. He ajattelevat, että rahan antaminen on toisille palvelus. He eivät ole tietoisia, että heidän rahansa, USA:n rahat, joita amerikkalaiset haluavat niin ahnaasti, että tämä raha tuhoaa toisia. Puhumattakaan korkokannoista. Esimerkiksi Brasilia lähettää noin 1 miljardin USA:n dollareina päivässä rahalaitoksille, muiden maiden pankeille. Jos Brasilia saisi tämän rahamäärän itselleen, se kehittyisi valtavasti. Siis mitä tapahtuu? Koko maailma yrittää saada haltuunsa kaikki olemassaolevat tavarat lainaamalla tätä paperia, jota tehdään koneilla. Tämän ajatuksen Reagan omaksui Nobelin palkinnon saaneelta ekonomistilta, Friedmanilta. Hän sanoi, että USA:lle olisi ihanteellista tehtailla dollareita — perustaa valtavia tehtaita ja myydä dollareita koko maailmalle. Näin he myisivät rahaa ja toisivat kaikki maailman rikkaudet itselleen. Tämä on Reaganin hyväksymä ajatus ns. reaganismi, ja nyt myös Bush noudattaa samaa suuntausta. Ja tämä ajatus johtaa maailman tuhoon, sillä ihminen, joka elää tehdäkseen rahaa, tulee yhä sairaammaksi. Hän turmelee yhä pahemmin oman elämänsä. No, sama koskee valtioita. Siksi USA on joutunut niin vakavasti rappiolle.

- RICH: Ja niin tulemme ongelman ytimeen — että olemme invertoituneita tai jotenkin lipsahaneet todellisesta luonnostamme. Jotenkin olemme sekoittaneet ja käsittäneet kaiken väärin, emmekä ole sellaisia kuin meidän pitäisi olla.
- KEPPE: Tällä hetkellä asia on näin. Inversio asettaa rahan kaiken yläpuolelle. Jos asettaisimme ruuan, yhteiskunnalliset suoritukset, taiteet, viisauden ja tieteet kaiken yläpuolelle, olisimme oikeassa. Mutta asettaa nyt raha kaiken yläpuolelle ... kaikki muu on painettu pohjalle, ja se mikä kuitenkin on arvottominta, raha, on huipulla. Jollei tätä korjata välittömästi, ulospääsyä ei ole.
- PACHECO: Friedman oli Nobelin palkinnon voittanut ekonomisti, ja hän ajatteli, että tekemällä näitä vihreitä seteleitä USA:lla olisi loputon talous, koska he voisivat ostaa kaiken koko maailmasta ja vaihtaa sen vihreisiin paperilappuihin. Ja he ovat yrittäneet tehdä sen aiheuttaen paljon vahinkoa Amerikan valtiolle ja kansalle, koska kaikki todelliset arvot tuhoetaan tällaisella invertoituneella filosofialla.
- RICH: Haluan kiittää teitä työstänne kaikkien amerikkalaisten hyväksi ... Huolimatta kaikista siellä kohtaamistanne hankaluuksista. Puhumme siitä toisen kerran. Mielestäni työnne on hämmästyttävää. Kiitos, että uhrasitte aikaanne siitä puhumiseen. Arvostan kovin sitä ja teitä molempia.
- PACHECO: Kiitos.